

Olivní nová strana české konzervativní hnutí?

13.ledna 2009

blog.idnes.cz

12.01.2009

Všechny potenciální nové strany, o kterých se hovořilo po neúspěchu ODS ve volbách, se ve větší či menší míře hlásily k návratu ke konzervativním hodnotám. Ať už to byla skupina kolem Petra Macha, Petra Havlíka a směřovat sem bude bezesporu i Declan Ganley. Hlásit se ke konzervativním kořenům tedy táhne, dnešní vznik Strany svobodných občanů je však spíše důkazem, že jde spíše o marketingový tah než reálnou variantu.

Program ještě jakž takž plní to, co Petr Mach řadu týdnů sliboval a co se dalo očekávat od jeho podporovatelů – přihlášení se ke konzervativním principům, duchovnímu, kulturnímu, politickému, institucionálnímu a ekonomickému dědictví západní civilizace, transatlantické spolupráci, ale také k transparentnosti v rozhodování, neideologickému řešení ekologických problémů a jaderné energetice. Přesto v něm řada typických konzervativních bodů chybí – namátkou interrupce, euthanasie nebo antidiskriminační zákon.

Monotematické zaměření sdružení však potvrzují především její představitelé – až na Benjamina Kurase jde o osoby věnující se výhradně evropské tematice, kteří se dříve ke zmíněným tématům příliš nevyjadřovali. Zakladatel Petr Mach je primárně ekonom, přednáší na VŠE a vydává časopis Laissez-faire, Miloslav Bednář spolupracoval s Janem Zahradilem na Manifestu eurorealismu a jeho specializací je fenomén nacionalismu, David Hanák je činný zejména ve sdružení Euroskeptik. Jaroslava Bachoru nebylo v poslední době příliš slyšet a pro řadu lidí je prakticky neznámý, Jiří Payne se také na uvedených tématech výrazně neprofiloval.

Monotematická strana

Z tohoto pohledu určitě nejde v případě SSO o konzervativní stranu a návrat k tradičním hodnotám. Spíše bychom jí mohli podle politologické terminologie klasifikovat jako tzv. monotematickou stranu, která se specializuje výhradně na jedno téma a tím se také vyčerpává. To SSO nejen personálně, ale i programově naplňuje – snížení daní a byrokracie vždy bude v programech pravicových stran a v tomto případě je spíše omáčkou, která má monotematicčnost zamlžovat.

Tím nechci proti straně nic namítat – podobná sdružení uspěla, a to poměrně výrazně, třeba v Dánsku nebo Švédsku. Otázkou spíše je, zda konzervatismus, ke kterému se strana hlásí, má jako politická (nikoliv pouze ideová) alternativa šanci. ODA na programu ryzího konzervatismu pohořela, Konzervativní strana je marginální a vůbec sama tato idea je dnes spíše otázkou vstupu do některého z občanských sdružení než programem pro politickou stranu. To je na celé anabázi možná to nejsmutnější, to však otázkou pro sofistikovanější diskuse.

Má mít proto ODS z nové strany obavy? Spíše ne, osobnosti strany nejsou širší veřejnosti příliš známé, program nenabízí výraznou novinku a i finanční zajištění určitě straně chvíli potrvá. Na novou alternativu v českém stranickém systému si tedy ještě chvíli budeme muset počkat.

Zbyněk Klíč,

výkonný redaktor CEVRO Revue

Původní článek najdete [zde](#)